

किम्भूतम् गोष्ठानम् गवां स्थानमिदानीमवस्थितिर्न तम् गोयुक्तं तदीयं स्थानं
गृह्येत्यर्थः ॥ का° [२. ६. १८.] वर्षतु त इति वेदिं प्रेक्षतः इति । हे वेदे ते तुभ्यं
तदर्थं द्यौर्द्युलोकाभिमानी देवो वर्षतु जलसेकं करोतु । वृष सेचने वर्षणेन ख-
ननजनितदुःखशान्तिरस्त्वित्यर्थः ॥ का° [२. ६. १९.] वधानित्युत्करे करोतीति ।
स्फोटखातां मृदमुत्करे त्यजेत् । हे देव सवितः योऽस्मान्देष्टि द्वेषं करोति वयं
च यं शत्रुं द्विष्मस्तमुभयविधं शत्रुं परमस्यां पृथिव्यां वधान । परमा अन्तिमा पृथि-
वी । हान्दसः स्याडागमः । उत्करे क्षितायां धूल्यां निगूढस्य शत्रोस्तत्र बन्धनं
कुरु यत्र भूमेरन्तिमप्रदेशेऽन्धतामिश्रो नरकोऽस्ति । तथा च श्रुतिः [१. २. ४. १६.]
अन्धे तमसि वधानिति यदाह परमस्यां पृथिव्यामिति । कैर्वन्धनं कर्तव्यं तदाह
शतेन पाशैः शतसंख्याकाभिर्वन्धनरज्जुभिः । किं च अस्मादन्धतामिश्रान्नरकात्तं
मा मौक् कदाचिदपि मा मुञ्च ॥ २५ ॥

a. अपाररुं पृथिव्यै देवयज्ञनाद्व्यासम् ।

b. c. d. व्रजं - मौक् ।

e. अररो दिवं मा पतः । f. द्रप्सस्ते द्यां मा स्कन् ।

g. h. i. व्रजं - मौक् ॥ २६ ॥

का° [२. ६. २१.] अपाररुमिति द्वितीयं प्रकुरुतीति (65.) । पृथिव्यै देवयज्ञना-
त्पृथिव्याः सम्बन्धिनो देवयज्ञनाख्याद्विदिस्थानात् अररुमररुनामानमसुरमप वध्या-
सम् । अपनीय यथा कृतो भवति तथा करवाणि । अनेन मन्त्रेण द्वितीयवारं
पूर्ववत्प्रकुरेत् व्रजम् वर्षतु वधानेति मन्त्रत्रयस्य प्रयोगो व्याख्या च पूर्ववत् ॥
का° [२. ६. २२.] अभिन्यस्यत्यग्रीडुत्करमररो दिवमितीति । हे अररो असुर दिवं
द्युलोकं यागफलद्वयं त्वं मा पतः मा गमः । स्वर्गे त्वया न गन्तव्यम् पतू गतौ पतः
पुमिति [पा° ७. ४. ११.] लुडि पुमागमे द्वयम् ॥ का° [२. ६. २३.] द्रप्सस्तः इति तृ-
तीयमिति । हे वेदिदेवते ते तव पृथिवीवृषाया यो द्रप्स उपजीव्यो रसः स द्यां
द्युलोकं मा स्कन् मा स्कन्दतु मा गहतु स्कन्दिर्गतिशोषणयोः । व्रजं गृह्यत्यादि-
मन्त्रत्रयस्य प्रयोगो व्याख्या च पूर्ववत् ॥ २६ ॥